

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Novi Zagreb - Istok, Turinina 3

Poslovni broj: Povrv-35/2026-40

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu, po sutkinji toga suda Mariji Orošić Kranjčec kao sutkinji pojedinki, u pravnoj stvari tužitelja IN MUSICA d.o.o., Zagreb, Palma 23, OIB: 23698598261, kojeg zastupa punomoćnica Nicole Kwiatkowski, odvjetnica u Zagrebu protiv tuženika Adonisa Čulibrka iz Zagreba, Đačka 67, OIB: 63808620069, kojeg zastupa punomoćnica Gordana Grubeša, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Grubeša i partneri u Zagrebu, radi isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave 9. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja, odvjetnice Nicole Kwiatkowski i zamjenika punomoćnice tuženika, odvjetnika Matije Kolaka, 29. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Ukida se platni nalog sadržan u točki I. rješenja o ovrsi Javne bilježnice u Zagrebu Jadranke Knego-Rogina poslovni broj Ovr-138/2021 od 16. kolovoza 2021. kojim je naloženo tuženiku Adonisu Čulibrku isplatiti tužitelju IN MUSICA d.o.o. iznos od 11.458,31 HRK (1.520,77 EUR¹) sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 23. siječnja 2021. do isplate, sve u roku od 8 dana te se ovaj tužbeni zahtjev odbija.

II. Odbija se zahtjev tužitelja IN MUSICA d.o.o. za naknadom ovršnog i parničnog troška, u cijelosti.

III. Nalaže se tužitelju IN MUSICA d.o.o. naknaditi tuženiku Adonisu Čulibrku ovršni i parnični trošak u iznosu od 2.284,26 EUR (dvijetisućdvjestoosamdesetčetiri eura i dvadesetšest eurocenti), u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj IN MUSICA d.o.o. podnio je 13. srpnja 2021. ovršni prijedlog, sada tužbu protiv tuženika Adonisa Čulibrka radi isplate iznosa od 11.458,31 HRK sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 23. siječnja 2021. do isplate kao i naknade troškova ovršnog postupka u iznosu od 250,00 HRK sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate. Temeljem

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

navedenog ovršnog prijedloga Javna bilježnica u Zagrebu Jadranka Knego-Rogina donijela je 16. kolovoza 2021. rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-138/2021.

2. Tuženik Adonis Ćulibrk je protiv rješenja o ovrsi podnio prigovor, sada odgovor na tužbu u kojem je naveo kako smatra da je predložena ovrha neutemeljena, da je riječ o potraživanju troška zastupanja odvjetničkog društva Hraste i partneri u kaznenom postupku koji se vodio pod poslovnim brojem K-1594/16, a da je on u tom postupku zastupan pro bono te da je druge troškove ovog zastupanja platio, iako nije morao pa mu je tužitelj to dužan vratiti.

3. Povodom prigovora tuženika ovaj sud je rješenjem od 27. rujna 2021. stavio izvan snage predmetno rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-138/2021 od 16. kolovoza 2021. u dijelu kojim je određena ovrha te je ukinuo provedene radnje i odredio da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. Tužitelj IN MUSICA d.o.o. je u nastavku prethodnog postupka još naveo da je Odvjetničko društvo Hraste i partneri d.o.o. zastupalo njega, tuženika i Katarinu Kolar u predmetu koji se vodio pred Općinskim kaznenim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem K-1594/16, a da nije točan navod tuženika da je postojao dogovor između njih i Katarine Kolar da bi ovo odvjetničko društvo tuženika zastupalo pro bono odnosno da tuženik ne bi sudjelovao u podmirivanju troškova zastupanja jer je to odvjetničko društvo za poduzete radnje ispostavljalo račune sa specifikacijom na što se odnose, a bez ikakvih umanjenja i pozivanjem na obračun po Odvjetničkoj tarifi, a i da su tuženiku ispostavljena dva računa dok smatra da je izjava odvjetnika Silvija Hraste da mu ovaj trošak nije naplatio neistinita i u suprotnosti sa specifikacijama tih računa, a i da ne mijenja raspodjelu ovih troškova između tužitelja, Katarine Kolar i tuženika. Naveo je i kako smatra da nije obvezan podmirivati troškove tuženika i da mu je zato ispostavio utuženi račun za iznos od 1/3 troškova ovog zastupanja. Slijedom navedenog predložio je da sud presudom održi na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi te naloži tuženiku naknaditi mu trošak ovog postupka.

5. Tuženik je u nastavku prethodnog postupka još naveo da ističe prigovor promašene pasivne legitimacije i zastare utuženog potraživanja, da je on samostalni umjetnik kojemu je umjetničko stvaralaštvo jedino i glavno zanimanje te koji u obliku registriranog zanimanja ne obavlja nikakvu trgovačku djelatnost, no da ova činjenica, međutim, nije ni u kakvoj vezi ni sa ovim ni sa predmetnim kaznenim postupkom. Još je naveo da je tužitelj i prije pokretanja predmetnog kaznenog postupka bio upoznat sa činjenicom da se tuženiku neće naplaćivati troškovi u tom postupku, a da je dva računa za to zastupanje platio isključivo kao znak njegove dobre volje. Predložio je da sud tužbeni zahtjev odbije, a tužitelju naloži da mu naknadi trošak ovog postupka.

6. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u preslike računa (list 2, 24, 59, 63, 67, 71, 75, 79, 83, 87, 91, 95, 99, 103, 113, 116 spisa), preslike specifikacija (list 3, 60, 64, 68, 72, 76, 80, 84, 88, 92, 96, 100, 114, 117 spisa), presliku izvatka (list 5 spisa), preslike izjave (list 32, 35 spisa), preslike detalja transakcije (list 61, 65, 69, 73, 77, 85, 90, 93, 97, 101, 106 spisa), preslike dopisa (list 62, 66, 70, 72, 74, 78, 82, 86, 89, 94, 98, 102, 104, 105, 112, 115, 118 spisa), presliku opomene (list 107 do 111

spisa) i presliku spisa Općinskog kaznenog suda u Zagrebu poslovni broj K-1594/2016 odnosno K-530/2021 (list 151 do 279 spisa) te je saslušao svjedoke Silvija Hraste (list 127 i 128 spisa) i Martinu Perenčević (list 139 i 140 spisa) i zakonsku zastupnicu tužitelja Katarinu Kolar (list 280 do 292 spisa) te tuženika (list 283 i 284 spisa).

7. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23; u daljnjem tekstu: ZPP) ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

8. Tužitelj IN MUSICA d.o.o. od tuženika zahtijeva isplatu (povrat odnosno naknadu) trećine troškova koje je među strankama nesporno platio za odvjetničke usluge zastupanja, ponovno među strankama nesporno, tužitelja, zakonske zastupnice tužitelja Katarine Kolar i tuženika u sudskom postupku koji se vodio kod Općinskog kaznenog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem K-1594/2016 po odvjetnicima Odvjetničkog društva Hraste i partneri, a slijedom navoda tuženika sud nalazi da je među strankama sporna osnovanost ovog zahtjeva pa je stav ovog suda da je na tužitelju u ovom sporu bio teret dokazati postojanje obveze tuženika da ovaj trošak plati.

9. Tužitelj je sudu naveo kako smatra da tuženika obvezuju platiti utuženi trošak sljedeće činjenice: da je Odvjetničko društvo Hraste i partneri ispostavilo račune za utuženi trošak sa specifikacijama u kojima je navedeno da je tuženika zastupalo te da je pored utuženog troška ovo odvjetničko društvo baš na ime tuženika ispostavilo dva računa za zastupanje u istom postupku koje je tuženik platio. Ove činjenice prema ocjeni ovog suda jasno proizlaze iz sadržaja isprava koje je sudu tužitelj dostavio te sud slijedom navoda tuženika nalazi i da one nisu sporne, no te činjenice same po sebi prema stavu ovog suda postojanje obveze tuženika da plati utuženi trošak ne dokazuju. Naime, računi koji su izdani na ime predmetnog troška ne glase na tuženika kao kupca već na tužitelja, a činjenica da postoje drugi računi za ovakvo zastupanje koji glase upravo na tuženika kao kupca, a koja među strankama i nije sporna, prema stavu ovog suda upravo dovodi u sumnju da bi se ovdje predmetni računi, iako nisu izdani na ime tuženika, odnosili na njegovu obvezu. Pored, pak, među strankama nesporne činjenice da su odvjetnici ovog odvjetničkog društva zaista zastupali tuženika u ovom sudskom postupku, ni sama činjenica da je to zastupanje navedeno u specifikaciji predmetnih računa prema stavu ovog suda ne dokazuje postojanje obveze tuženika da trošak tog zastupanja plati već samo ovu nespornu činjenicu, da se računi odnose na određeno zastupanje.

10. Tužitelj je sudu naveo i činjenicu da je utuženi trošak u predmetnim računima obračunat obzirom na činjenicu zastupanja više osoba, a sud je uvidom u sadržaj predmetnih računa utvrdio da je obračun iznosa tih računa izvršen prema odredbama Odvjetničke tarife (OT) i to brojevima 4.1, 4.8., 36.2., 42. i 50. te tarife. Odredbe tarifnih brojeva 4.1, 4.8., 36.2., 42. i 50. tada važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/2012, 103/2014, 118/2014, 107/2015), međutim, nisu uređivale zastupanje više osoba dok odredba tarifnog broja 36.2. jest,

no na način da je propisivala da ukoliko postoji očiti nerazmjer u obrani ili zastupanju pojedine stranke u odnosu na druge stranke u postupku, koju zastupa ili brani isti odvjetnik, odvjetnik može sa strankama sporazumno odrediti drugi način obračuna troškova. Navod, stoga, ovog tarifnog broja u obračunu predmetnih računa prema stavu ovog suda sam po sebi ne dokazuje postojanje obveze tuženika (kao jednog od više zastupanih stranaka) platiti koji dio troška ovih računa već upravo suprotno, ukazuje na postojanje sporazuma između odvjetnika i više zastupanih stranaka o načinu obračuna troškova tog zastupanja koji je različit od propisanog prethodnom odredbom ove tarife - 36.1. da odvjetniku kada zastupa više osoba pripada pravo na povišenje troška, a koji se potom dijeli na jednake dijelove između zastupanih osoba.

11. Iako ne potpuno jasno tužitelj je sudu naveo i sljedeću činjenicu - da je postojao dogovor tuženika i Katarine Kolar o "raspodjeli" ovdje predmetnog troška. Da je tome tako, međutim, prema ocjeni ovog suda, nije dokazao. Naime, isprave koje je sudu dostavio i predložio čitati kao dokaz o takvom dogovoru ili uopće ne govore ili ne govore u prilog postojanja obveze tuženika (sadržaj isprave sa lista 112 spisa predstavlja komunikaciju njih dvoje, no iz iste proizlazi samo da ista poziva tuženika na plaćanje računa za odvjetničko zastupanje, a ne i razlog tome dok tuženik odgovara da se ista obavezala plaćati te račune) pa postojanje predmetne obveze ne dokazuju, a iskaz saslušane kao stranke zakonske zastupnice Katarine Kolar da su ona i tuženik kao tadašnji izvanbračni partneri zajednički dogovorili angažirati ove odvjetnike samo potvrđuje među strankama nespornu činjenicu da je između tuženika, nje, tužitelja i predmetnih odvjetnika ugovoreno zastupanje, no ne i kakvo plaćanje troška tog zastupanja. Njen daljnji iskaz da su odvjetnici predmetne račune slali elektroničkom poštom tuženiku, a da ih je on potom davao njoj, a njena tvrtka, ovdje tužitelj, plaćala također nikakvo ugovaranje između nje i tuženika ne dokazuje te, kao niti prethodno ocijenjeni dokazi, sam po sebi ne dokazuje niti ugovaranje obveze tuženika sa predmetnim odvjetnicima platiti im predmetno zastupanje. Ni daljnji, pak, iskaz da joj je tuženik rekao da će sve što je po predmetnim računima plaćeno odvjetnicima vratiti tužitelju kada će imati novaca jer nikada nikome nije ostao dužan pa da neće ni njoj te da mu je inače često pozajmljivala novac i da joj je uvijek vratio, prema ocjeni suda ne predstavlja dokaz ovdje sporne obveze tuženika jer govori u prilog činjenice da je tuženik bio obvezan platiti u cijelosti ovdje predmetne račune te da mu je Katarina Kolar pozajmila novac za ispunjenje te obveze, a koje tužitelj u ovom sporu sudu niti ne navodi već neke potpuno druge, da je tuženik obveznik plaćanja samo trećine ovog troška i da je tužitelj (a ne Katarina Kolar) platio nešto što nije bio dužan. Odgovarajući na kasnije pitanje tuženika Katarina Kolar je još iskazala da joj je tuženik rekao da će vratiti trećinu troška, a kako i stoji na specifikaciji odnosno sve što je dužan, no sud je taj iskaz, a obzirom na ranije opisan iskaz, ocijenio neuvjerljivim te isključivo pokušajem da zakonska zastupnica tužitelja iskaže na način koji bi pogodovao uspjehu tužitelja u ovom sporu.

12. Tuženik je, pak, prema ocjeni ovog suda, u ovom sporu navođenjem činjenica i izvedenim dokazima sa uspjehom pobio navode tužitelja. Naime, iz sadržaja isprave koju je sudu dostavio i predložio čitati kao dokaz (list 10 spisa) te iskaza svjedoka Silvija Hraste (list 127 i 128 spisa) i tuženika kao stranke (list 283 i 284 spisa) prema ocjeni suda nedvojbeno proizlazi da je odvjetnik iz predmetnog odvjetničkog

društva izjavio da tuženiku ovdje predmetan trošak nije naplatio zbog dugogodišnje suradnje i prijateljskih odnosa obzirom u ovoj ispravi to izričito piše, a svjedok Silvije Hraste je prema ocjeni suda jasno, logično i uvjerljivo iskazao da potvrđuje da je ovu izjavu potpisao i da ju je potpisao zato jer je tuženika u većini slučajeva zastupao bez obveze plaćanja troška tog zastupanja (pro bono), a da mu se tuženik kao odvjetniku povremeno javljao za odvjetničke usluge te da se još od kraja 90.-tih poznaju iz većeg društva i da su se redovito susretali. I njegov daljnji iskaz da su neki odvjetnici u njegovom odvjetničkom društvu i pored njegovih načelnih dogovora sa strankama imali ovlast sa strankama drugačije ugovarati, no da bi u slučaju reklamacije on takav račun stornirao prema stavu ovog suda prethodno potvrđuje osobito obzirom na među strankama nespornu činjenicu da predmetni računi nisu izdani na ime tuženika pa tako očito i nisu izdani drugačije od dogovora ovog odvjetnika i tuženika za pro bono zastupanje, o kojem je izjavio. I tuženik je, konačno, prema ocjeni ovog suda u bitnom sukladno ovim dokazima te stoga uvjerljivo iskazao da je odvjetnica iz predmetnog odvjetničkog ureda Jelena Tucak njemu i Katarini Kolar rekla da se njemu neće naplatiti ovdje predmetan trošak i to riječima "Silvije je rekao da ćemo to pustiti" ili nekim sličnim pri čemu je njemu bilo jasno i zašto (jer je izgubio raniji spor u kojem ga je to društvo zastupalo), iako se to nije izgovorilo.

13. Tužitelj, valja još reći, prema ocjeni suda, nije uspio pobiti ove navode tuženika iskazom zakonske zastupnice Katarine Kolar da pouzdano zna da nije dogovoreno da će predmetni odvjetnici tuženika zastupati pro bono jer je ista dalje iskazala da ovo zna jer je prije svakog ročišta u predmetnom postupku na dogovor dolazila zajedno sa tuženikom te jer joj tuženik nikada za to nije rekao, koje razloge ovaj sud ocjenjuje nejasnim i nelogičnim, a da bi se na temelju njih opravdano zaključilo da takvog dogovora između tuženika i predmetnih odvjetnika nije bilo.

14. Slijedom svega navedenog ovaj je sud zaključio da tužitelj u ovom sporu nije dokazao da bilo u smislu odredaba čl. 9. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, 69/26) bilo odredaba čl. 1111. st. 1. istog zakona ili koje druge zakonske odredbe postoji obveza tuženika isplatiti (vratiti odnosno naknaditi) mu utuženi novčani iznos pa je tužbeni zahtjev ocijenjen neosnovanim te je odlučeno kao u toč. I. izreke ove presude, a sud istom nije utvrđivao daljnje među strankama sporne zakonske pretpostavke osnovanosti tužbenog zahtjeva niti cijenio dokaze izvedene radi utvrđenja istih.

15. Primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a sud je osnovanim ocijenio zahtjev tuženika da mu tužitelj naknadi trošak ovog postupka obzirom je tuženik u ovom sporu uspio. Tuženiku je primjenom odredbe čl. 155. ZPP-a priznat kao potreban i dosuđen trošak zastupanja po punomoćnici odvjetnici te odmjereno u skladu s dostavljenim troškovnikom, vrijednosti predmeta spora i odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23; u daljnjem tekstu: OT) i to trošak sastava podneska od 1.2.2022. od 100 bodova (tbr. 8/1), zastupanja na ročištu 6.2.2023. od 25 bodova (tbr. 9/5) i zastupanja na ročištima 9.2.2022., 18.5.2022., 24.8.2022., 7.12.2022., 21.9.2023. i 9.7.2026. od po 100 bodova za svako (tbr. 9/1) te sastava žalbe od 15.11.2023. od 125 bodova (tbr. 10/1) pa tako ukupno 850 bodova što pomnoženo s vrijednošću 1 boda od 2,00 EUR i uvećano za PDV iznosi 2.125,00 EUR.

Tuženiku je priznat kao potreban i trošak plaćene sudske pristojbe za prigovor protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 53,08 EUR i plaćene sudske pristojbe za žalbu protiv presude u iznosu od 106,18 EUR pa mu je ukupno dosuđen trošak ovog postupka u iznosu od 2.284,26 EUR te je odlučeno kao u toč. III. izreke ove presude. Tuženiku nije priznat kao potreban trošak podneska od 4.4.2023. jer je istim samo dostavio dokaze. Zahtjev tužitelja za naknadom troška ovog postupka ocijenjen je primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a neosnovanim jer isti u ovom sporu nije uspio pa je odlučeno kao u toč. II. izreke ove presude.

U Zagrebu, 29. srpnja 2026.

Sutkinja:
Marija Orošić Kranjčec

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude je dopuštena žalba. Žalba se podnosi ovom sudu pismeno u 4 (četiri) istovjetna primjerka u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpravka ove presude, a o njoj odlučuje županijski sud. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. st. 9. ZPP-a).

DNA:

1. Tužitelju IN MUSICA d.o.o. po punomoćniku
2. Tuženiku Adonisu Ćulibrku po punomoćnici

Broj zapisa: **9-3088b-592b7**

Kontrolni broj: **0321f-021a9-d05e6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.